

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 860

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 septembrie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.002/353. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului economiei, antreprenariatului și turismului pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care introduc pe piața națională alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință, sticle PET care conțin plastic reciclat și plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET	2–7
5.717. — Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Agroindustrial „Tâmasi Aron” din comuna Borș, județul Bihor	7–8
ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Încheiere din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal	9–10
Încheiere din 21 iulie 2022 a Curții de Apel Târgu Mureș	10
Sentința nr. 62 din 28 iulie 2022 a Curții de Apel Târgu Mureș	11–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR
Nr. 2.002 din 25 iulie 2023

MINISTERUL ECONOMIEI,
ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI
Nr. 353 din 6 septembrie 2023

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de înregistrare a operatorilor economici care introduc pe piața națională alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință, sticle PET care conțin plastic reciclat și plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET

Luând în considerare Referatul de aprobare al Direcției generale deșeuri și situri contaminate nr. DGDCS/111.510 din 22.06.2023 privind Procedura de înregistrare a operatorilor economici care introduc pe piața națională alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință, sticle PET care conțin plastic reciclat și plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2021 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2023 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor și ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă procedura de înregistrare a operatorilor economici, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Procedura de înregistrare se aplică operatorilor economici care introduc pe piața națională:

a) alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexa la Ordonanța Guvernului nr. 6/2021 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului;

b) sticle PET care conțin plastic reciclat;

c) plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET.

Art. 2. — (1) În sensul prezentului ordin se aplică următoarele definiții:

a) „deșeuri de plastic postconsum” — deșeuri de plastic care sunt generate de produse din plastic care au fost introduse pe piață, unde „plastic” este definit la art. 3 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2021 și „deșeuri” sunt definite în anexa nr. 1 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2023;

b) „plastic reciclat” — orice material care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este un plastic conform definiției „plasticului” de la art. 3 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2021;

(ii) a fost un deșeu de plastic postconsum, conform definiției prevăzute la lit. a), înainte de a intra într-o operațiune de reciclare;

(iii) a intrat într-o operațiune de reciclare în conformitate cu definiția „reciclării” din anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2023;

c) „sticlă pentru băuturi” — o sticlă pentru băuturi din plastic de unică folosință prevăzută în partea F din anexa la Ordonanța Guvernului nr. 6/2021;

d) „sticlă PET” — o sticlă din plastic pentru băuturi de unică folosință prevăzută în partea F din anexa la Ordonanța Guvernului nr. 6/2021, care este fabricată din polietilen tereftalat drept componentă principală;

e) „conținut de plastic reciclat în sticlele pentru băuturi” — cantitatea de plastic reciclat care se găsește în sticlele pentru băuturi;

f) „conținut de plastic reciclat în sticlele PET” — cantitatea de plastic reciclat care se găsește în sticlele PET;

g) „alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic” — toate produsele care nu îndeplinesc condițiile de la art. 3 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2021.

(2) Definițiile prevăzute la alin. (1) se completează cu definițiile prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2021 și cele din anexa nr. 1 lit. c) din Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Administrația Fondului pentru Mediu, autoritatea publică centrală din domeniul protecției mediului și autoritatea publică centrală din domeniul economiei duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Operatorii economici prevăzuți la art. 1 se înregistrează la Administrația Fondului pentru Mediu în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin sau în termen de 60 de zile de la data primei introduceri pe piață a unuia dintre produsele prevăzute la art. 1, după caz.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,
Ștefan-Radu Oprea

P R O C E D U R Ă

de înregistrare a operatorilor economici care introduc pe piața națională alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință, sticle PET care conțin plastic reciclat și plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET

Art. 1. — Administrația Fondului pentru Mediu instituie Registrul electronic național al operatorilor economici care introduc pe piața națională alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință, sticle PET care conțin plastic reciclat și plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET, denumit în continuare *Registrul AFM-APR*.

Art. 2. — Se aprobă modelul și conținutul Registrului AFM-APR, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 3. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Cerere de înregistrare în Registrul AFM-APR”, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 4. — Formularul prevăzut la art. 3 se completează și se depune potrivit instrucțiunilor cuprinse în anexa nr. 2.

Art. 5. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Cerere de radiere”, prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 6. — (1) Cererea de înregistrare în Registrul AFM-APR se transmite în platforma e-tax gestionată de Administrația Fondului pentru Mediu, după transmiterea și aprobarea cererii de înrolare în serviciul „Depunere declarații online”, în conformitate cu prevederile art. 6 și 7 din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 572/2019 pentru depunerea declarațiilor privind obligațiile la Fondul pentru mediu prin mijloace electronice de transmitere la distanță, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Operatorii economici înrolați în platforma e-tax pot adera la Registrul AFM-APR prin transmiterea cererii de înregistrare în Registrul AFM-APR.

(3) Pentru transmiterea cererii de înregistrare în Registrul AFM-APR prin mijloace electronice de transmitere la distanță,

operatorii economici utilizează platforma e-tax existentă pe site-ul Administrației Fondului pentru Mediu: <https://online.afm.ro/>.

Art. 7. — (1) Registrul AFM-APR va putea fi accesat de către autoritatea publică centrală din domeniul mediului și autoritatea publică centrală din domeniul economiei în baza conturilor create de Administrația Fondului pentru Mediu în platforma e-tax.

(2) Administrația Fondului pentru Mediu publică pe pagina proprie de internet lista operatorilor economici înregistrați în Registrul AFM-APR, în vederea asigurării accesului publicului la aceste informații. Lista va cuprinde, pentru fiecare operator economic: denumire, CUI/CIF și categoria produselor introduse pe piața națională, așa cum sunt acestea prevăzute la pct. IV din anexa nr. 1. Lista va fi actualizată anual, până la data de 31 ianuarie.

Art. 8. — (1) Până la data de 25 februarie 2027, autoritatea publică centrală din domeniul mediului și autoritatea publică centrală din domeniul economiei realizează o evaluare a punerii în aplicare a prezentei proceduri.

(2) Autoritatea publică centrală din domeniul mediului și autoritatea publică centrală din domeniul economiei pregătesc un raport cu principalele constatări ale evaluării efectuate în conformitate cu alin. (1) și îl înaintează electronic spre informare către autoritatea publică centrală pentru finanțe, autoritatea publică centrală pentru agricultură, autoritatea publică centrală din domeniul sănătății, autoritatea națională sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor și autoritatea publică centrală din domeniul educației.

Art. 9. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXA Nr. 1
la procedură*

C E R E R E

de înregistrare în Registrul AFM-APR

Prin prezenta, subsemnatul,, în calitate de:

reprezentant legal al, CUI/CIF

împuternicit desemnat prin împuternicirea notarială dată de reprezentantul legal al

CUI/CIF

solicit înregistrarea în Registrul AFM-APR.

I. Date privind operatorul economic

Denumirea:

CUI/CIF:

Domiciliul fiscal:

Telefon:

Adresă de e-mail:

Adresă web:

II. Date privind reprezentantul legal al operatorului economic

Numele și prenumele:

CNP:

Calitatea: (asociat/administrator/etc.)

III. Date privind persoana împuternicită

Numele și prenumele:

CNP:

Funcția:

IV. Date privind produsele introduse pe piața națională

alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexa la Ordonanța Guvernului nr. 6/2021:

— (denumirea produsului și materialul/materialele din care este confecționat);

— (denumirea produsului și materialul/materialele din care este confecționat);

- sticle PET care conțin plastic reciclat:
— volum sticle PET:
 sub 1 litru;
 între 1 și 3 litri inclusiv;
 peste 3 litri;
— destinație sticle PET:
 destinate să vină în contact cu produse alimentare:
• destinate următoarelor industrii:;
 care nu vin în contact cu produse alimentare:
• destinate următoarelor industrii:;
 plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET:
— proveniență plastic reciclat:
 România;
 țară membră UE (*listă predefinită a țărilor membre UE*);
 țări terțe (*listă predefinită a țărilor terțe + altele*).

V. Date privind înregistrarea în Registrul Uniunii de tehnologii, reciclatori, procese de reciclare, sisteme de reciclare și instalații de decontaminare

Numărul/Numerele de înregistrare în Registrul Uniunii de tehnologii, reciclatori, procese de reciclare, sisteme de reciclare și instalații de decontaminare, prevăzut la art. 24 din Regulamentul (UE) nr. 1.616/2022 al Comisiei din 15 septembrie 2022 privind materialele și obiectele din plastic reciclat destinate să vină în contact cu produse alimentare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 282/2008:

Tipul de entitate pentru care s-a atribuit număr unic în Registrul Uniunii de tehnologii, reciclatori, procese de reciclare, sisteme de reciclare și instalații de decontaminare, după cum urmează:

- proceselor de reciclare autorizate li se atribuie un număr de autorizație de reciclare („RAN”);
 reciclatorilor li se atribuie un număr de operator de reciclare („RON”);
 instalațiilor de decontaminare li se atribuie un număr de instalație de reciclare („RIN”);
 sistemelor de reciclare li se atribuie un număr de sistem de reciclare („RSN”);
 unităților de reciclare li se atribuie un număr de unitate de reciclare („RFN”);
 noilor tehnologii de reciclare li se atribuie un număr de tehnologie nouă („NTN”).

Pentru operatorii economici cărora nu li s-a alocat până la data completării prezentei cereri de înregistrare un număr de înregistrare în Registrul Uniunii de tehnologii, reciclatori, procese de reciclare, sisteme de reciclare și instalații de decontaminare se va trece numărul de înregistrare a notificării/cererii de la Ministerul Sănătății, conform prevederilor art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (2), art. 17 alin. (2), respectiv art. 25 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.616/2022.

NOTĂ:

Punctul V se va completa doar de către operatorii economici a căror activitate intră sub incidența prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.616/2022.

Certific această calitate prin documentele atașate: [împuternicire notarială]/[certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului]/[certificatul de înregistrare în Registrul asociațiilor și fundațiilor].

Declar pe propria răspundere, potrivit legii penale, că documentele prezentate în copie sunt conforme cu originalul.

Îmi exprim acordul în legătură cu utilizarea și prelucrarea datelor cu caracter personal, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

Îmi exprim acordul privind primirea de informații prin poșta electronică la adresa menționată.

Numele și prenume:

Data:

[semnătură]

*ANEXA Nr. 2
la procedură*

**INSTRUCȚIUNI
de înregistrare în Registrul AFM-APR**

**CAPITOLUL I
Înregistrarea în platforma e-tax**

(1) Pentru înregistrarea în platforma e-tax a Administrației Fondului pentru Mediu (AFM) este necesară utilizarea unei semnături electronice calificate, care se bazează pe un certificat calificat pentru semnătură electronică, emis de un prestator de

servicii de încredere calificat, acreditat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 910/2014*.

(2) Înregistrarea în platforma e-tax se poate realiza de către următoarele persoane, denumite în continuare *persoane autorizate*:

a) reprezentant legal, deținător al unei semnături electronice calificate;

b) împuternicitul reprezentantului legal, deținător al unei semnături electronice calificate.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) lit. a) se înregistrează în platforma e-tax în baza unui certificat constatator eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului, atașat la cererea de înregistrare. Persoanele prevăzute la alin. (2) lit. b) se înregistrează în platforma e-tax în baza unei împuterniciri notariale atașate la cererea de înregistrare.

(4) Înregistrarea în platforma e-tax se va realiza cu respectarea prevederilor art. 6 din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, nr. 572/2019 pentru depunerea declarațiilor privind obligațiile la Fondul pentru mediu prin mijloace electronice de transmitere la distanță, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Înregistrarea în Registrul AFM-APR

(1) Operatorii economici completează în contul propriu din platforma e-tax cererea de înregistrare în Registrul AFM-APR, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la procedură.

(2) Cererea va fi completată de către persoana care s-a înregistrat în platforma e-tax, conform prevederilor de la capitolul I; ulterior va fi semnată cu semnătura electronică calificată și se va încărca pe platforma e-tax.

(3) Dacă informațiile din cererea de înregistrare în Registrul AFM-APR sunt conforme cu realitatea, Administrația Fondului pentru Mediu aprobă cererea. După aprobarea cererii de înregistrare, operatorul economic va primi un număr din registrul instituit. În caz contrar, Administrația Fondului pentru Mediu va respinge motivat cererea de înregistrare în Registrul AFM-APR.

(4) Rezoluția cererii de înregistrare în Registrul AFM-APR va fi comunicată operatorului economic prin poșta electronică, la adresa de e-mail indicată în cerere, în termen de maximum 15 zile lucrătoare de la data depunerii acesteia în platforma e-tax.

CAPITOLUL III

Modalitatea de completare a cererii de înregistrare prevăzute în anexa nr. 1 la procedură

(1) În rubrica „Denumirea” se înscriu denumirea sau numele și prenumele operatorului economic, după caz.

Rubrica „CUI/CIF” se completează astfel:

a) persoanele juridice înscriu codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, după caz;

b) persoanele fizice înscriu codul numeric personal sau codul de înregistrare fiscală ori codul unic de înregistrare, după caz.

În cazul în care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată nu se completează atributul RO.

Rubricile privind domiciliul fiscal, telefonul, adresa de e-mail, adresa web se completează cu datele corespunzătoare operatorului economic, persoană juridică sau persoană fizică, după caz.

(2) La rubrica „alternative reutilizabile durabile sau care nu conțin plastic la produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexa la Ordonanța Guvernului nr. 6/2021” se vor completa, pentru fiecare alternativă introdusă pe piață în parte, denumirea și materialul/materialele din care este confecționată.

La rubrica „sticle PET care conțin plastic reciclat”:

— pentru „volum sticle PET” se va selecta din lista predefinită categoria/categoriile în care se încadrează sticlele PET care conțin plastic reciclat introduse pe piață;

— pentru „destinație sticle PET” se va selecta din lista predefinită categoria/categoriile în care se încadrează sticlele PET care conțin plastic reciclat introduse pe piață și, pentru fiecare categorie în parte, se vor completa industriile cărora le sunt destinate (de exemplu: industria alimentară, industria băuturilor, industria cosmetică, industria detergenților etc.).

La rubrica „plastic reciclat pentru a fi încorporat în sticle PET” se va selecta din lista predefinită țara de proveniență a plasticului reciclat, dacă aceasta este membră UE, sau se va completa de către operator, dacă este țară terță.

(3) Rubrica referitoare la „numărul/numerele de înregistrare în Registrul Uniunii de tehnologii, reciclatori, procese de reciclare, sisteme de reciclare și instalații de decontaminare, prevăzut la art. 24 din Regulamentul (UE) nr. 1.616/2022 al Comisiei din 15 septembrie 2022 privind materialele și obiectele din plastic reciclat destinate să vină în contact cu produse alimentare și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 282/2008” se va completa doar de către operatorii economici a căror activitate intră sub incidența prevederilor Regulamentului nr. 1.616/2022.

Operatorii economici cărora nu li s-a alocat până la data completării cererii de înregistrare în Registrul AFM-APR un număr de înregistrare în Registrul Uniunii de tehnologii, reciclatori, procese de reciclare, sisteme de reciclare și instalații de decontaminare vor completa numărul de înregistrare de la Ministerul Sănătății a notificării/cererii, conform prevederilor art. 9 alin. (1), art. 10 alin. (2), art. 17 alin. (2), respectiv art. 25 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.616/2022.

CAPITOLUL IV

Condiții de valabilitate a înregistrării în Registrul AFM-APR

(1) Ori de câte ori termenii și condițiile din cererea de înregistrare sau din documentele atașate cererii se modifică, operatorii economici sunt obligați să informeze AFM cu privire la aceasta, prin intermediul platformei e-tax, în termen de 20 de zile lucrătoare de la apariția modificării, exclusiv prin completarea rubricilor corespunzătoare modificărilor intervenite. În caz contrar, operatorul economic nu va mai figura în Registrul AFM-APR. Înregistrarea modificărilor în Registrul AFM-APR va fi comunicată operatorului economic prin poșta electronică, la adresa de e-mail indicată în cerere, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data completării rubricilor corespunzătoare modificărilor intervenite.

(2) Termenul de valabilitate a înregistrării în Registrul AFM-APR nu poate depăși termenele de valabilitate ale documentelor care au stat la baza aprobării cererii de înregistrare.

(3) Operatorii economici care nu mai desfășoară activitatea/activitățile pentru care au solicitat înregistrarea în Registrul AFM-APR sunt obligați să solicite la Administrația Fondului pentru Mediu radierea din registru, în termen de 20 de zile lucrătoare de la încetarea activității.

(4) Solicitarea prevăzută la alin. (3) va fi semnată cu semnătura electronică calificată și se va încărca pe platforma e-tax, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4 la procedură.

CAPITOLUL V

Cererea de înregistrare în Registrul AFM-APR

(1) Cererea de înregistrare în Registrul AFM-APR se completează de către operatorii economici prevăzuți la art. 4 alin. (8) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2021.

(2) Transmiterea cererii de înregistrare în Registrul AFM-APR în format electronic se face numai după ce operatorul economic și-a dat acordul cu privire la comunicarea datelor printr-o rețea de comunicații electronice.

(3) Orice modificare a datelor ori a informațiilor înscrise în registru în baza cererii de înregistrare prevăzute în anexa nr. 1 la procedură va fi permisă în limitele și în condițiile impuse de platforma e-tax.

ANEXA Nr. 4
la procedură

CERERE DE RADIERE

Prin prezenta, subsemnatul,, deținător al CNP, în calitate de reprezentant legal/împuternicit al operatorului economic, CUI, solicit radierea din Registrul AFM-APR pentru operatorul economic:

Denumirea:
CUI/CIF:
Domiciliul fiscal:
Telefon:
Adresa de e-mail:
Adresa web:

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că operatorul economic mai sus menționat nu mai desfășoară activitatea/activitățile pentru care a solicitat înregistrarea în Registrul AFM-APR, începând cu data de

Declar pe propria răspundere că nu am alterat conținutul prezentului document, atest corectitudinea datelor prin semnarea electronică a acestui fișier, folosind certificatul calificat valabil la data cererii, eliberat pe numele meu de către un prestator de servicii de încredere calificat.

Data:

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron” din comuna Borș, județul Bihor

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
- Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
- art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2022 pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 și prorogarea unor termene, aprobată prin Legea nr. 356/2022;
- Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.641/2017 privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 20 aprilie—9 august 2017;
- Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 27.06.2023;
- Referatului de aprobare nr. 8.383 din 10.07.2023 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron” din comuna Borș, județul Bihor, pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „electromecanic utilaje și instalații industriale”, limba de predare „maghiară”, forma de învățământ „cu frecvență” (zi),
în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de Borș, județul Bihor, pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul pregătirii de bază „electromecanică”, calificarea profesională „electromecanic utilaje și instalații industriale”, limba „Támási Áron”, cu sediul în Str. Principală nr. 197A, comuna

de predare „maghiară”, forma de învățământ „cu frecvență” (zi), începând cu anul școlar 2023—2024, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron” din comuna Borș, județul Bihor, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept public și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, beneficiază de toate drepturile și are obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic și personalul nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron” din comuna Borș, județul Bihor, angajat conform prevederilor legii pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar de stat acreditată Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron” din comuna Borș, județul Bihor.

Art. 4. — Capacitatea maximă de școlarizare este de 72 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 2).

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron” din comuna Borș, județul Bihor, este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Bihor, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat menționată la art. 1 are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2027—2028.

Art. 7. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron” din comuna Borș, județul Bihor, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Bihor duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 28 august 2023.
Nr. 5.717.

ANEXĂ

Județul Bihor

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. și data ordinului de ministru	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Domeniul/ Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul Tehnologic Agroindustrial „Támási Áron”	4.641/17.08.2017	14/23.05.2023		Comuna Borș, Strada Principală nr. 197A, tel.: 0259/316160, licteh.bors@gmail.com	Profesional		Electromecanică	Electromecanic utilaje și instalații industriale	Maghiară	Cu frecvență (zi)
Capacitate maximă de școlarizare: 72 de formațiuni de studiu, în 2 schimburi (maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 36 de formațiuni de studiu/schimbul 2)											

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 7 iulie 2022

Dosar nr. x/43/2022

Completul compus din:

Președinte — xxx

Grefier — xxx

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamanta A — S.R.L., cu sediul (...) și cu sediul procesual ales la (...), în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, și cu intervenientul Ministerul Finanțelor, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns, pentru reclamanta A — S.R.L., av. xxx, cu împuternicire avocațială la dosar (f. 4), lipsă fiind reprezentantul pârâtului Guvernul României și reprezentantul intervenientului Ministerul Finanțelor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care arată că reclamanta a transmis, prin e-mail, la data de 5.07.2022, întâmpinare la cererea de intervenție, cu înscrisuri anexate (f. 159—203).

Instanța pune în discuție cererea de intervenție în interesul pârâtului, formulată de Ministerul Finanțelor.

Reprezentanta reclamantei lasă la aprecierea instanței. Practic, Ministerul Finanțelor ar avea un interes în prezenta cauză, nu pentru motivul invocat, respectiv că este inițiatorul normelor, ci pentru alte motive.

Analizând cererea de intervenție în interesul pârâtului, formulată de Ministerul Finanțelor, instanța urmează să o admită în principiu, constatând că se justifică un interes în formularea prezentei cereri, având în vedere că acest minister este inițiatorul prevederilor legale atacate. În același timp, este principalul organ al administrației centrale care se ocupă de politicile fiscale. Ca urmare, pronunțarea asupra unei astfel de prevederi legale ar avea influență și asupra acestei părți.

Instanța pune în discuție cererile în probațiune.

Reprezentanta reclamantei solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Instanța încuviințează cererea în probațiune cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, atât de către reclamantă, cât și de către restul părților.

Nemaifiind formulate alte cereri, instanța declară închisă faza cercetării judecătorești și acordă cuvântul asupra cererii de chemare în judecată.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată, respectiv să se dispună anularea punctului 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016 în ceea ce privește normele de aplicare a prevederilor art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, precum și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Arată că activitatea de formare profesională este scutită de TVA, aspect stabilit și de către legiuitorul european prin Directiva 132. Textul acestei norme era perfect legal la data elaborării Codului fiscal din anul 2013, deoarece, la acel moment, O.G. nr. 129/2000 era singurul act normativ care prevedea autorizarea furnizorilor de formare profesională. Astfel, acest text a fost preluat în anul 2016, în condițiile în care, între timp, au

avut loc mai multe modificări legislative în ceea ce privește autorizarea acestor societăți care au ca obiect de activitate formarea profesională, inclusiv în ceea ce privește activitatea societății reclamantei, odată cu armonizarea Directivei nr. 59/2003. Astfel, competența de autorizare a acestor activități în domeniul transporturilor rutiere aparține de Ministerul Transporturilor, existând, în prezent Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.212/2015 care reglementează autorizarea acestor centre de perfecționare profesională.

Obiectul cauzei nu este să se stabilească dacă societatea reclamantă este scutită sau nu de TVA, deoarece, în practică, toate aceste societăți sunt scutite de plata TVA, însă societatea dorește să funcționeze legal. Până în prezent, timp de 16 ani, societatea a deținut atât autorizația prevăzută de O.G. nr. 129/2000, cât și pe cea prevăzută de Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015. Chiar dacă problema s-a născut odată cu refuzul eliberării autorizației, în anul 2021, această problemă legislativă nu poate să aibă drept consecință sancționarea societăților din domeniu, de a nu fi scutite de TVA, în condițiile în care activitatea desfășurată de astfel de societăți este o activitate serioasă. A făcut referire la șoferi de autocamioane, de tir, dar sunt operatori de transport care au profesii serioase. De asemenea, a făcut referire și la alte activități reglementate de O.G. nr. 129/2000, respectiv lucrător de creșterea animalelor, stilist în unghii false, activități minore și care, totuși, sunt scutite de la plata TVA. Activitatea societății reclamante este una serioasă, se desfășoară în centre de perfecționare, are 42 de puncte de lucru cu condiții specifice. Numai pentru motivul că există un alt act normativ care reglementează autorizația societății, potrivit normelor, nu ar beneficia de scutire de TVA, deși Codul fiscal prevede, în mod clar, că activitatea de formare profesională este scutită de plata TVA. Astfel, din punct de vedere legislativ, normele nu pot să restrângă, să facă discriminări în acest sens.

În ceea ce privește apărarea Guvernului României și a Ministerului Finanțelor, reprezentanta reclamantei face referire la acea decizie care nu are tangență cu problema invocată, deoarece interpretarea Curții de Justiție, în ceea ce privește trimiterea preliminară, se referea la interpretarea noțiunii de învățământ și unitate de învățământ care s-a constatat că nu este aplicabilă pentru școlile de șoferi. Dar, potrivit art. 267 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene, privind reglementarea acestei trimiteri preliminare, nu pot fi extinse aceste prevederi și la noțiunea de formare profesională, și la activitatea societății reclamante. Esența principală, în această problemă, este că școlile de șoferi nu asigură o profesie în sine, ci un carnet de șofer care nu determină o profesie în sine. În schimb, Ordinul nr. 1.212/2015 al ministrului transporturilor acordă o profesie separată. Și legiuitorul european dorea să faciliteze anumite activități pentru societăți și pentru populație, pentru a fi o pregătire profesională accesibilă din punctul de vedere al costurilor. A făcut anumite verificări pe lista centrelor de perfecționare autorizate pe site-ul Ministerului Transporturilor

și a constatat că toate societățile sunt scutite de TVA, în fapt. Deci, se aplică Codul fiscal și s-a anulat TVA. Și societatea reclamantă a fost scutită de TVA timp de 16 ani.

Societatea reclamantă a atacat inclusiv Ordinul ministrului transporturilor nr. 12.000/2015 și a rezolvat problema privind incompatibilitatea, deoarece reprezentanții societății sunt profesioniști la nivel înalt, inclusiv în materia transporturilor, și doresc să beneficieze de această scutire de TVA și pe baza autorizației emise de Ministerul Transporturilor.

Reprezentanta societății reclamante este de părere că problema din speță este certă și nu sunt apărări concrete și adecvate din partea Guvernului României.

În concluzie, reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii, cu cheltuieli de judecată. De asemenea, solicită acordarea unui termen de pronunțare pentru a avea posibilitatea să depună la dosar concluzii scrise.

CURTEA,

pentru a da posibilitate părților să formuleze și să depună la dosar concluzii scrise, în conformitate cu dispozițiile art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă, va amâna pronunțarea la data de 21 iulie 2022, cu aplicarea prevederilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârii urmând a se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 21 iulie 2022.

Pronunțată în ședința publică din 7 iulie 2022.

Președinte,
XXX

Grefier,
xxx

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 21 iulie 2022

Dosar nr. x/43/2022

Completul compus din:

Președinte — xxx
Grefier — xxx

În lipsa părților.

CURTEA,

Pe rol se află judecarea acțiunii formulate de reclamanta A — S.R.L., cu sediul (...) și cu sediul procesual ales la (...), în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, și cu intervenientul Ministerul Finanțelor, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, având ca obiect anulare act administrativ.

având în vedere că președintele completului de judecată, respectiv doamna judecător xxx, lipsește motivat din instanță, va amâna pronunțarea la data de 28 iulie 2022, cu aplicarea prevederilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pronunțarea hotărârii urmând a se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de 28 iulie 2022.

Pronunțată în ședința publică din 21 iulie 2022.

Președinte,
XXX

Grefier,
xxx

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Cod ECLI ECLI: RO:xxx

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal — xxx

SENTINȚA Nr. 62
Ședința publică din 28 iulie 2022

Dosar nr. x/43/2022

Completul constituit din:

Președinte — xxx

Grefier — xxx

Pe rol se află pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta A — S.R.L., cu sediul (...) și cu sediul procesual ales la (...), în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, cu datele de comunicare rapidă tel.: 0213143400, fax: 0213181182, e-mail: registratura@gov.ro, și cu intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, cu datele de comunicare rapidă tel.: 0213199752, fax: 02199735, e-mail: publicinfo@mfinante.gov.ro, având ca obiect „anulare act administrativ”.

În lipsa părților.

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în Încheierea de ședință din data de 7.07.2022, care face parte integrantă din prezenta sentință, a cărei pronunțare a fost amânată la data de 21.07.2022 și apoi la data de 28.07.2022.

CURTEA DE APEL,

deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Curții de Apel Târgu Mureș la data de 2 mai 2022, sub Dosarul nr. X/43/2022, reclamanta societatea A — S.R.L. a solicitat, în contradictoriu cu Guvernul României, anularea pct. 42 alin. (1) teza I din capitolul IX din H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, referitor la normele de aplicare a art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, ca fiind dispoziții nelegale, cu obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că prevederile invocate restrâng în mod nelegal categoriile de persoane care sunt scutite de TVA conform art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, deoarece dispoziția legală care stabilește scutirea de TVA prevede că scutirea se acordă în general pentru activitatea „formarea profesională a adulților”.

Scopul legiuitorului era ca activitățile pentru care se acordă scutirea să fie autorizate, însă, în opinia reclamantei, felul în care era concretizată această condiționare în prevederile pct. 42 alin. (1) teza din capitolul IX din H.G. nr. 1/2016 este greșit, deoarece restrânge sfera activităților autorizate, deoarece există multe alte activități de formare profesională care sunt autorizate de alte acte normative specifice, și nu conform O.G. nr. 129/2000. Acest din urmă act normativ este unul general, însă există multe activități de formare profesională a adulților specifice care nu pot și nu trebuie să fie autorizate potrivit O.G. nr. 129/2000.

Cu titlu exemplificativ s-a indicat faptul că activitatea societății care constituie activitatea de formare profesională în domeniul transporturilor rutiere, constituind centru de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere, școlile de conducători auto și instructorii auto. Această activitate este reglementată de O.G. nr. 27/2011, iar potrivit art. 6 lit. g) din acest act normativ autorizarea activității noastre se efectuează de către Ministerul Transporturilor.

Mai mult, potrivit Ordinului nr. 1.212/2015 al ministrului transporturilor, sunt reglementate în mod special normele privind autorizarea și controlul centrelor de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere.

Aceste acte normative sunt specifice, speciale față de norma generală de autorizare prevăzută de O.G. nr. 129/2000. Astfel, există multe alte activități care sunt legal autorizate, dar nu conform O.G. nr. 129/2000, act normativ care este unul general în materie de autorizare.

Reclamanta a susținut faptul că prevederile pct. 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016 sunt în contradicție vădită cu normă-sursă a scutirii de TVA, respectiv prevederile art. 132 alin. (1) lit. i) din Directiva 2006/112/CE, care nu prevăd nicidecum o asemenea restrângere care a fost strecurată în dispoziția legală contestată.

Legiuitorul european a stabilit, conform art. 44 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, scutire de TVA pentru toate activitățile de formare profesională a adulților, fără o restrângere similară ca în pct. 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016.

Astfel, s-a arătat că legiuitorul european include activitatea de formare profesională în activitățile de interes general, așa cum rezultă din denumirea capitolului 2 din Directiva 2006/112/CE, în care este inclusă această scutire la art. 132 alin. (1) lit. i). Raționamentul acestei scutiri de TVA îl constituie, în concepția legiuitorului european, ca accesul la serviciile de perfecționare a adulților (ca și la serviciile de învățământ) să fie cât mai accesibil populației, la un preț cât mai redus, statele membre contribuind la aceste prețuri cu scutirea de TVA.

În opinia reclamantei, pct. 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016 restrânge în mod eronat sfera activităților care, potrivit pct. 132 alin. (1) litera (i) din Directiva 2006/112/CE, beneficiază de această scutire, prezumând în mod greșit că doar activitățile de formare profesională a adulților care intră în sfera de aplicare a O.G. nr. 129/2000 sunt autorizate. Această restrângere este nelegală din mai multe perspective:

1. conform principiului elementar de drept, al supremației dreptului UE față de legislația națională, această restrângere a categoriilor de persoane care beneficiază de scutire de TVA este nelegală. Legislația europeană nu limitează și nu condiționează beneficiarii acestei scutiri de anumite activități, așa cum a înțeles Guvernul României să efectueze această discriminare prin pct. 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016;

2. conform art. 288 alin. (3) din TFUE, directiva în privința scutirii de TVA este aplicabilă inclusiv societății, care potrivit normelor contestate nu beneficiază de această scutire;

3. prin conținutul său, pct. 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016 excedă scopului și obiectului unei hotărâri de Guvern, respectiv menirea de a organiza executarea unei legi, conform art. 108 alin. (2) din Constituția României, și nicidecum de a limita, restrânge conținutul legii, adică sfera persoanelor care beneficiază de scutirea reglementată de art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Prin conținutul său, chiar dacă pct. 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016 tinde spre executarea scutirii reglementate de art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, în realitate restrânge sfera persoanelor care pot să beneficieze de această scutire, excluzându-le pe acele societăți care, deși au activitatea de formare profesională, sunt supuse autorizării pe baza unor alte acte normative decât O.G. nr. 129/2000.

În acest context juridic, reclamanta având ca obiect de activitate conform CAEN 8559 „Alte forme de învățământ”, respectiv formarea adulților, conform art. 132 din Directiva 2006/112/CE, precum și conform art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, beneficiază de scutire de TVA. Totuși, conform pct. 42 alin. (1) teza I din H.G. nr. 1/2016, deși este autorizată, această autorizare nu se acordă conform O.G. nr. 129/2000, ci conform O.G. nr. 27/2011, de către Ministerul Transporturilor. Astfel, scutirea de TVA prevăzută de art. 132 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE a fost transpusă în mod corect în legislația națională prin art. 292 alin. (1) lit. f) Codul fiscal, însă a fost detaliată, restrânsă în mod greșit și nepermis în normele metodologice.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 8 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 554/2004, art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, art. 453 din Codul de procedură civilă.

În probațiune, au fost depuse următoarele înscrisuri: extras din actul administrativ atacat, dovada procedurii prealabile și comunicării acesteia, extras ORC al societății și doctrina invocată.

La data de 17 mai 2022 a fost înregistrată la dosar întâmpinarea formulată de Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, prin care s-a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivare, pârâtul a arătat că nu pot fi reținute elemente de nelegalitate ale H.G. nr. 1/2016 sau eventuale împrejurări de natură a crea o îndoială asupra legalității, veridicității și autenticității actului administrativ atacat.

Contrar susținerilor reclamantei, pârâtul a arătat că dispozițiile pct. 42 alin. (1) teza I din Capitolul IX al H.G. nr. 1/2016 se înscriu în finalitatea urmărită de legiuitor prin reglementările primare ale Legii nr. 227/2015, neîntrând în conflict cu acestea.

Referitor la argumentele reclamantei, pârâtul a invocat următoarele prevederi legale: art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, pct. 42 alin. (1) din normele metodologice, art. 131 și art. 132 alin. (1) lit. i) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește jurisprudența europeană, pentru serviciile de natura celor ce fac obiectul cererii, pârâtul a considerat relevantă decizia CJUE în Cauza C-449/17 A Et G A&G Fahrschul-Akademie GmbH. La fundamentarea acestei decizii s-a avut în vedere faptul că, potrivit considerentului 29, cursurile de conducere auto asigurate în cadrul unei școli de conducători auto, precum cea în discuție în litigiul principal, chiar dacă este adevărat că au ca obiect diverse cunoștințe de ordin practic și teoretic, rămân în egală măsură o formă de învățământ specializat care nu echivalează, ca atare, cu transmiterea de cunoștințe și de competențe cu privire la un ansamblu larg diversificat de materii, și nici la aprofundarea și dezvoltarea lor, ceea ce caracterizează învățământul școlar sau universitar.

Au fost considerate relevante și concluziile Avocatului general, pct. 18, prin raportare la obiectul scutirii prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. (i) din Directiva TVA, potrivit căreia „încadrarea școlilor auto în noțiunea de învățământ școlar sau universitar sau în scutirea prevăzută în directiva menționată nu ar fi conformă cu obiectivul acestei prevederi”. De asemenea, la pct. 23 este relevată lipsa unui interes general care să justifice scutirea de TVA a cursurilor de conducere a autovehiculelor, iar la pct. 40 este exprimat dezacordul față de punctul de vedere al Guvernului spaniol prezentat la pct. 39.

Cu privire la legislația națională, pârâtul a menționat că aplicarea scutirii de TVA este posibilă potrivit prevederilor art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, printre altele, pentru operațiunile care reprezintă formare profesională a adulților și prestări de servicii și livrări de bunuri strâns legate de aceste activități. Referitor la calitatea prestatorului, acesta trebuie să fie instituție publică sau entitate autorizată pentru activitatea de învățământ sau formare profesională. Condițiile de acordare a scutirii sunt prevăzute în normele metodologice.

Astfel, în temeiul dispozițiilor Codului fiscal (act normativ primar), conform cărora „scutirea se acordă în condițiile prevăzute în normele metodologice”, la pct. 42 alin. (1) din normele metodologice au fost stabilite aceste condiții, respectiv s-au stabilit persoanele care se consideră autorizate pentru desfășurarea activității de formare profesională.

În ceea ce privește concordanța cu prevederile Directivei TVA, pârâtul a menționat că, astfel cum este stipulat la art. 131 din directivă, modalitatea de aplicare a scutirilor de TVA, printre care și cea prevăzută la art. 132, este lăsată la latitudinea statelor membre, care stabilesc condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a asigura aplicarea corectă și directă a acestor scutiri și pentru a preveni orice posibilă evaziune, fraudă sau abuz.

De asemenea, s-a precizat că obiectul principal de activitate al societății reclamante, clasificat la codul CAEN 8559 Alte forme de învățământ, nu este relevant în stabilirea caracterului de persoană autorizată, conform O.G. nr. 129/2000, pentru desfășurarea activităților de formare profesională scutite de TVA, în conformitate cu prevederile art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Reclamanta A — S.R.L. a formulat note de ședință, prin care, răspunzând inclusiv la întâmpinarea pârâtului, a accentuat următoarele:

Invocarea de către pârât a deciziei CJUE în Cauza C-449/2017 este inadecvată în speță, în condițiile în care activitatea societății nu este școala de șoferi, iar obiectul speței era dacă acest tip de școală se încadrează în „unitate de învățământ”. Activitatea de școală de șoferi este inclusă în cod CAEN 8553, iar activitatea societății în cod CAEN 8559 Alte forme de învățământ, constituind formare profesională, în sensul art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

În opinia reclamantei, raportat la prevederile art. 66 din Ordonanța nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, este evident că activitatea societății o constituie pregătirea și formarea profesională.

Invocând punctul de vedere ANAF de pe site-ul acesteia, s-a arătat că activitatea de formare profesională este scutită de TVA „dacă persoanele impozabile prestatoare sunt autorizate în acest scop”. Acesta este scopul urmărit de legiuitor, să fie autorizate, și nicidecum să fie limitată autorizarea la un anumit act normativ care îl constituie doar norma generală în materie de autorizare și în afara căruia există și alte acte normative care reglementează autorizare similară pentru alte activități, mai specifice.

Invocând Decizia nr. x/R/31.05.2022 a Curții de Apel Târgu Mureș, s-a arătat faptul că problema autorizărilor — de la general, la special — este evidentă. Însă Codul fiscal prevede că scutirea de TVA se acordă pentru aceste activități de formare profesională. Astfel, norma de aplicare a acesteia nu poate să limiteze și să condiționeze acest drept de scutire doar la anumite autorizări, în condițiile în care actul normativ la care face referire este unul general, existând și alte acte normative cu același scop.

În concluzie, reclamanta a apreciat că apărările formulate de pârât se axează în principal pe verificări și cenzurări formale, în al doilea rând fiind inadecvate raportat la specificul activității societății, formare profesională — inițială și continuă —, fiind scutită de TVA.

În probațiune au fost depuse punctul de vedere al ANAF și Decizia Curții de Apel Târgu Mureș nr. x/R/31.05.2022.

Ministerul Finanțelor a formulat cerere de intervenție în interesul Guvernului României în calitatea sa de emitent al actului normativ reprezentat de Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016, a cărei anulare o solicită reclamanta A — S.R.L., în ceea ce privește dispozițiile pct. 42 alin. (1) teza I din capitolul IX.

Astfel cum rezultă din preambulul H.G. nr. 1/2016, acest act normativ a fost emis în baza art. 108 din Constituția României, ce reglementează competența Guvernului de a adopta acte normative cum sunt ordonanțele și hotărârile, precum și în baza art. 1 alin. (1) și art. 5 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

În ceea ce privește Ministerul Finanțelor, s-a precizat că acesta este inițiatorul H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, justificând astfel calitatea procesuală de intervenient în interesul Guvernului României.

Având în vedere că norma criticată este o normă cu caracter fiscal și luând în considerare faptul că Ministerul Finanțelor este organul de specialitate ce funcționează în subordinea Guvernului, organ care aplică strategia în domeniul finanțelor publice și care, totodată, inițiază proiecte de acte normative în domeniul de activitate al ministerului, intervenientul a apreciat că se justifică existența unui interes propriu, legitim, actual și concret al Ministerului Finanțelor de a interveni în proces și de a dovedi legalitatea cadrului normativ aplicabil în domeniul finanțelor publice.

În ceea ce privește fondul cauzei, intervenientul a reiterat apărările formulate de pârât prin întâmpinare.

Reclamanta A — S.R.L. a formulat întâmpinare/note de ședință la cererea de intervenție accesorie formulată de Ministerul Finanțelor, solicitând respingerea cererii de intervenție ca fiind neîntemeiată și obligarea inclusiv a intervenientului la plata cheltuielilor de judecată.

S-a indicat faptul că cererea de intervenție a Ministerului Finanțelor, pe lângă justificarea cererii de intervenție, în privința fondului cauzei, constituie copierea cuvânt cu cuvânt a întâmpinării pârâtului, Guvernul României. Astfel, textul cererii de la paragraful 2 de pe pagina 3 până la sfârșitul cererii este identic cu textul din întâmpinarea Guvernului de la pagina 2 ultimul paragraf până la sfârșit. Astfel, cuprinde aceleași motive greșite, inclusiv prin raportare la practica CJUE în Cauza C-449/17.

În opinia reclamantei, pentru soluționarea cauzei se impune a fi clarificată inclusiv noțiunea de „formare profesională”, folosită de legiuitor în art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal și definită de art. 2 din O.G. nr. 129/2000 și detaliată la art. 7.

Activitatea societății îndeplinește toate aceste condiții, fiind evident că aceasta constituie formare profesională atât inițială, cât și continuă, inclusiv conform art. 1 alin. (2) din Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015.

Sursa reglementării acestor dispoziții specifice în privința activității reclamantei o constituie Directiva 2003/59/CE privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de persoane, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.820/85 al Consiliului și a Directivei 91/439/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 76/914/CEE a Consiliului. Din conținutul directivei — care a fost ulterior transpusă — rezultă clar că activitatea centrelor o constituie formarea profesională, necesară pentru scutire de TVA în sensul art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal. Din punct de vedere istoric, tocmai transpunerea acestei directive a determinat elaborarea unui nou act care prevede autorizarea centrelor, în prezent Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015, deoarece inițial autorizarea activității era efectuată în temeiul O.G. nr. 129/2000.

În consens cu prevederile art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, art. 58 din O.G. nr. 129/2000 prevede în mod general că furnizorii de formare profesională sunt scutiți de TVA, deci chiar dacă nu sunt autorizați potrivit O.G. nr. 129/2000.

Reclamanta a arătat că activitatea societății și a centrelor constituie formare profesională și este autorizată astfel atât potrivit Codului fiscal, cât și chiar potrivit O.G. nr. 129/2000,

reclamanta este scutită de TVA, așadar este evident că normele Codului fiscal sunt eronate în contextul juridic actual.

Conform pct. 12 din Directiva 2003/59/CE activitatea centrelor de formare profesională este supusă unei autorizări specifice. Această directivă a fost transpusă de Ministerul Transporturilor conform atribuțiilor sale, acesta fiind motivul pentru care activitatea societății este autorizată conform unui act normativ specific. Până la acea dată toate activitățile de formare profesională, inclusiv activitatea societății, erau autorizate conform O.G. nr. 129/2000.

Normele atacate de societate sunt de fapt preluarea în mod identic în această privință a textului legal din normele metodologice ale Codului fiscal anterior, fără să fie luate în considerare schimbările legislative în privința autorizărilor datorită armonizării legislației cu dreptul european.

Așa cum rezultă din Registrul TVA al ANAF, în practică, societățile în domeniu cu acest obiect de activitate, ca și reclamanta, sunt scutite de TVA pe baza Codului fiscal. În opinia reclamantei, este legal și logic, deoarece îndeplinește condiția prevăzută de art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal: are activitatea de formare profesională. Doar că normele acestui text sunt nelegale, tocmai pentru acest motiv solicitându-se anularea acestor dispoziții nelegale.

Reclamanta a apreciat că este absurd faptul că unele activități, cum sunt cursurile de manichiurist, de stilist protezist de unghii, lucrători în creșterea animalelor, comunicare în limba engleză, care sunt autorizate conform O.G. nr. 129/2000, să fie scutite de TVA, iar activitatea efectuată de centrele de perfecționare nu.

Atât practica fiscală, dar chiar și cea adiacentă de contencios administrativ interpretează prevederile privind scutirile de TVA în sensul că beneficiază de scutire acei furnizori autorizați care efectuează formări pentru standarde ocupaționale, recunoscute la nivel național. În acest sens a fost invocată Decizia nr. x/2018 a Curții de Apel Târgu Mureș, care a menținut soluția primei instanțe în sensul că a constatat că scutirea de TVA se aplică și pentru furnizorii autorizați/neautorizați, cu condiția să furnizeze servicii de formare profesională pentru standarde ocupaționale naționale. Astfel, această limitare nu se referă la O.G. nr. 129/2000.

Este evident că profesiile pentru formarea cărora centrele sunt autorizate conform Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.212/2015 au standarde ocupaționale, beneficiind de COR, așa cum rezultă chiar din autorizațiile emise de zeci de ani conform O.G. nr. 129/2000 pe seama societății.

În concluzie, reclamanta a susținut că nelegalitatea normelor art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se datorează faptului că acest text nu a fost adaptat noului context juridic, O.G. nr. 129/2000 nefiind singurul act normativ care acordă autorizații similare pentru condiții similare. În practică se acordă scutire și acestor societăți, doar că se impune a fi corelate normele Codului fiscal, atât în spiritul Codului fiscal, cât și cu celelalte acte normative incidente.

În probațiune au fost depuse următoarele înscrisuri: extrase din Registrul TVA ANAF, registrele privind furnizorii autorizați conform O.G. nr. 129/2000, autorizațiile emise pe baza O.G. nr. 129/2000 și Decizia nr. x/2018 a Curții de Apel Târgu Mureș.

Prin concluziile de fond înregistrate la data de 13 iulie 2022 reclamanta A — S.R.L. a reiterat în esență argumentele cuprinse în înscrisurile deja depuse la dosarul cauzei.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea introductivă de instanță reclamanta a solicitat anularea pct. 42 alin. (1) teza I din cap. IX al H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, formulând critici punctuale în ceea ce privește sintagma „conform Ordonanței Guvernului

nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Sub un prim aspect, acela al interesului reclamantei în formularea prezentei cereri și al întinderii cererii acesteia, raportat la situația de fapt ce rezultă din actele dosarului, Curtea va constata faptul că societatea reclamantă are ca obiect principal de activitate formarea profesională în domeniul transporturilor rutiere, aspect necontestat în prezentul cadru procesual. Atât anterior intrării în vigoare a actualului Cod fiscal, cât și ulterior, aceasta a fost autorizată să desfășoare această activitate în conformitate cu prevederile O.G. nr. 129/2000, fiind înscrisă în Registrul național al furnizorilor de formare profesională a adulților, ultima autorizare datând din anul 2017, cu valabilitate de 4 ani, respectiv până în anul 2021. După această dată, cererea reclamantei de reautorizare în aceeași modalitate a fost respinsă, reținându-se că aceasta se impune a fi autorizată de către Ministerul Transporturilor — Autoritatea Rutieră Română, în temeiul dispozițiilor speciale cuprinse în O.G. nr. 27/2011, respectiv Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015. Acțiunile formulate de către reclamantă împotriva refuzului de autorizare au fost respinse prin hotărâri judecătorești definitive. În esență, s-a reținut că dispozițiile mai sus citate au un caracter special, derogatoriu de la cele generale cuprinse în O.G. nr. 129/200 și Ordinul nr. 1.353/2003. Hotărârile judecătorești în cauză au fost depuse în probațiune la dosarul cauzei.

Referitor la cadrul legal aplicabil speței, Curtea va constata faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, „următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă: f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, formarea profesională a adulților...”.

Prin dispozițiile pct. 42 alin. (1) teza I din cap. IX al H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, s-a dispus în sensul în care „scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică **de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000** privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Analizând coroborat dispozițiile legale mai sus citate, Curtea va constata că, pentru a beneficia de scutirea de TVA astfel cum aceasta este reglementată, este necesar ca societatea, potrivit Codului fiscal, să desfășoare activități de formare profesională a adulților, iar, conform normelor metodologice, să fie autorizată conform O.G. nr. 129/2000. În ceea ce privește societatea reclamantă, astfel cum s-a arătat anterior și cum rezultă din ansamblul materialului probatoriu, aceasta nu mai poate fi autorizată în conformitate cu dispozițiile O.G. nr. 129/2000, activitatea desfășurată de către aceasta beneficiind de dispoziții speciale legale, derogatorii de la dreptul comun, astfel cum s-a reținut prin hotărârile judecătorești rămase definitive.

În ceea ce privește activitatea efectivă desfășurată, Curtea va constata că în prezentul cadru procesual nu se contestă faptul că aceasta se circumscrie noțiunii de formare profesională a adulților. Astfel, se va constata că prin dispozițiile art. 11 din H.G. nr. 522/2003 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a prevederilor O.G. nr. 129/2000 este definită activitatea de formare profesională de interes general, iar prin dispozițiile art. 13, programele reglementate de art. 8 alin. (3) din O.G. nr. 129/2000, respectiv cele de inițiere, perfecționare și specializare.

Aceste texte legale urmează a fi coroborate cu dispozițiile art. 6 din O.G. nr. 129/2000, ce dispune că printre atribuțiile Ministerului Transporturilor se numără și aceea de autorizare a centrelor de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere.

Analizând activitățile desfășurate de către reclamantă, coroborat cu textele legale mai sus citate, este neîndoielnic și de necontestat faptul că aceasta desfășoară activități de formare profesională a adulților, astfel cum acestea sunt definite de Codul fiscal, atât de inițiere, cât și de perfecționare sau specializare. Acest fapt nu a fost de altfel contestat de către pârât și a fost reținut și de către instanțele de judecată pe parcursul judecării acțiunilor îndreptate împotriva refuzului de autorizare conform O.G. nr. 129/2000. Astfel, s-a reținut că ambele categorii de reglementări ce vizează autorizarea, atât cele cu caracter general cuprinse în O.G. nr. 129/2000, cât și cele derogatorii, speciale, cuprinse în O.G. nr. 27/2011 și Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015, se referă la autorizarea legată de programe de perfecționare profesională.

În ceea ce privește invocarea de către pârât, în acest context, a aspectelor reținute în cuprinsul Cauzei CJUE C-449/17, Curtea va constata că acestea se referă la aspecte total diferite de prezenta cauză. Aspectele analizate în cuprinsul acestei cauze vizează interpretarea art. 132 alin. (1) lit. (i) și (j) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din perspectiva definirii noțiunii de învățământ școlar sau universitar. Or, în prezenta cauză se pune în discuție o cu totul altă noțiune, respectiv cea de formare profesională a adulților. În aceste condiții, se constată că fiind corecte aspectele reținute ce vizează faptul că cursurile de conducere auto constituie o formă de învățământ specializat ce nu echivalează cu transmiterea de cunoștințe și competențe cu privire la un ansamblu larg și diversificat de materii, aspect ce caracterizează învățământul școlar sau universitar. Pe de altă parte însă, formarea profesională a adulților are o cu totul altă sferă de aplicare, urmărind tocmai inițierea, formarea sau specializarea în domenii cu căutare pe piața forței de muncă. Acest aspect este de altfel precizat expres în chiar cuprinsul O.G. nr. 129/2000, ce dispune în mod clar în art. 7 alin. (1) în sensul că „formarea profesională a adulților cuprinde formarea profesională inițială și formarea profesională continuă organizate prin alte forme decât cele specifice sistemului național de învățământ”.

Având în vedere cele mai sus prezentate, Curtea va constata că reclamanta are în mod clar calitatea de persoană juridică ce oferă programe de formare profesională a adulților. În ceea ce privește interesul său în promovarea prezentei cereri, se va constata că, în condițiile în care, ulterior anului 2021, aceasta nu mai poate obține autorizarea în acest sens conform O.G. nr. 129/2000, aceasta se află în situația de a nu mai putea beneficia de scutirea de la plata TVA, astfel cum aceasta este reglementată de normele metodologice. Faptul că până în prezent a beneficiat de această scutire sau că toate societățile ce desfășoară astfel de activități beneficiază de scutire nu are relevanță în cauză, în condițiile în care practica organelor fiscale se poate schimba, cu atât mai mult cu cât textele legale dispun clar în această privință.

Curtea va reține astfel că, deși prin dispozițiile Codului fiscal se dispune în sensul scutirii de la plata TVA pentru activitățile de formare profesională a adulților, normele metodologice emise pentru punerea în aplicare a acestuia prevăd ca o condiție autorizarea agentului economic în acest scop conform O.G. nr. 129/2000. Dispozițiile Codului fiscal reprezintă o transpunere în legislația națională a prevederilor art. 132 alin. (1) lit. (i) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, ce dispune în sensul că „Statele membre scutesc următoarele tranzacții... educația copiilor și a tinerilor, învățământul școlar sau universitar, formarea și reconversia profesională, inclusiv prestarea de servicii și livrarea de bunuri strâns legate de acestea, de către organisme de drept public care au acest scop sau de alte organizații recunoscute de statul membru în cauză ca având scopuri similare”.

Sub un prim aspect, Curtea va constata că prin normele metodologice emise pentru punerea în aplicare a Codului fiscal s-a restrâns sfera de aplicare a scutirii de la plata TVA. Deși nu se poate nega dreptul statului de a acorda scutirea în cauză doar persoanelor juridice autorizate, se va reține faptul că, prin reglementarea în prezent analizată, se elimină nejustificat de la acordarea scutirii o serie de persoane juridice ce sunt autorizate pentru desfășurarea activităților de formare profesională, doar că în baza altor acte normative speciale, derogatorii de la O.G. nr. 129/2000.

Curtea va constata că, deși nu poate fi verificată în actualul cadru procesual existența și a altor categorii de astfel de persoane juridice, s-a probat faptul că există cel puțin o astfel de categorie, cea a prestatorilor de cursuri de formare profesională în domeniul transporturilor rutiere. Astfel, s-a stabilit prin hotărâri judecătorești definitive faptul că această categorie de persoane juridice nu poate fi autorizată în baza O.G. nr. 129/2000, în cazul lor existând norme speciale, derogatorii de la cadrul general, cuprinse în O.G. nr. 27/2011 și Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.212/2015. Ca urmare, aceste persoane juridice nu mai pot fi înscrise în Registrul național al furnizorilor de formare profesională a adulților, deși este de necontestat faptul că activitatea pe care o desfășoară se încadrează atât în dispozițiile art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, cât și în cele cuprinse în art. 132 lit. 1 din Directiva 2006/112/CE.

Curtea va remarca în acest context lipsa de previzibilitate și stabilitate în ceea ce privește situația acestor furnizori de servicii. Astfel, dispozițiile legale ce prevăd faptul că societățile de acest tip se impune a fi autorizate de Ministerul Transporturilor prin Autoritatea Rutieră Română (ARR) există încă din anul 2005, fiind cuprinse în art. 5 alin. (3) lit. g) din O.U.G. nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, iar ulterior în art. 6 alin. (3) lit. g) din O.G. nr. 27/2011, deci cu mult înainte de apariția actualului Cod fiscal. Cu toate acestea, societatea reclamantă a fost autorizată încă din anul 2005 în baza O.G. nr. 129/2000, abia în anul 2021 fiindu-i refuzată autorizarea în baza acestui act normativ, fapt ce este de natură a conduce la pierderea dreptului la scutirea de la plata TVA.

Pe de altă parte, Curtea va constata faptul că prin normele metodologice analizate în fapt s-a adăugat textului legal cuprins în Codul fiscal. Condiționând scutirea de la plata TVA de autorizarea doar în baza O.G. nr. 129/2000, în condițiile în care s-a probat deja că există furnizori de programe de formare profesională ce se impun a fi autorizați în baza altor acte normative, în fapt s-a deformat voința legiuitorului de a scuti aceste entități de la plata taxei, în considerarea activității pe care o desfășoară, iar nu a autorizării de care trebuie să beneficieze.

Se va reține astfel că, în conformitate cu dispozițiile art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă”. Conform art. 13 alin. (1) lit. a) și b) din același act normativ, „Actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care:

a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;

b) proiectul de act normativ, întocmit pe baza unui act de nivel superior, nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni principiilor și dispozițiilor acestuia;

c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.”.

Analizând aceste dispoziții legale, se va constata că normele metodologice emise, în ceea ce privește partea analizată, nu sunt corelate cu actul normativ de nivel superior, respectiv Codul fiscal, și depășesc limitele competenței, precum și faptul că contravin dispozițiilor acestuia.

În ceea ce privește respectarea reglementărilor comunitare, Curtea va constata că articolul 132 din Directiva 2006/112 prevede scutiri care, astfel cum indică titlul capitolului din care face parte acest articol, au ca obiectiv favorizarea anumitor activități de interes general. Potrivit jurisprudenței Curții, scutirile menționate constituie noțiuni autonome de drept al Uniunii care au ca obiect evitarea unor divergențe în aplicarea sistemului TVA de la un stat membru la altul. Din modul de redactare a articolului 132 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 reiese că scutirea care este prevăzută de această dispoziție depinde în esență de îndeplinirea a două condiții cumulative, și anume, pe de o parte, cea referitoare la natura serviciului furnizat, indiferent dacă este vorba despre prestații de educație a copiilor și a tinerilor, învățământul școlar sau universitar, formarea și reconversia profesională sau despre prestații „strâns legate” de aceste prestații, și, pe de altă parte, cea referitoare la prestatorul serviciului furnizat, indiferent dacă prestațiile menționate sunt realizate „de către organisme de drept public care au acest scop sau de alte organizații recunoscute de statul membru în cauză ca având scopuri similare”.

Curtea a statuat deja că, în măsura în care articolul 132 alineatul (1) litera (i) din Directiva 2006/112 nu precizează condițiile sau modalitățile potrivit cărora aceste scopuri similare pot fi recunoscute, revine în principiu dreptului național al fiecărui stat membru sarcina să adopte normele conform cărora o asemenea recunoaștere poate fi acordată unor astfel de organisme. Statele membre dispun de o putere de apreciere în această privință. (Cauza C-612/20, *Happy Education — S.R.L. vs. GDRFP Cluj-Napoca*, Hotărârea Curții din 28.04.2022).

Analizând aceste aspecte reținute de CJUE, instanța va constata faptul că, în cazul furnizorilor precum reclamanta, aceștia nu doar că îndeplinesc condiția referitoare la natura serviciului furnizat, care se circumscrie noțiunii de formare și reconversie profesională, astfel cum aceasta este definită de art. 132 lit. (i) din directivă, dar sunt și recunoscute de statul membru, doar că în baza unor alte dispoziții legale decât cele menționate în normele metodologice de aplicare a Codului fiscal. Ca urmare, în vederea îndeplinirii scopului avut în vedere de directivă, de evitare a divergențelor și interpretărilor diferite în aplicarea sistemului TVA, nu se poate justifica neincluderea acestora în categoria reglementată, a celor ce beneficiază de scutire.

Având în vedere cele mai sus expuse, Curtea va constata că se impune admiterea cererii, constatând faptul că, deși se impune ca scutirea reglementată de art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal să fie acordată doar persoanelor autorizate, menționarea O.G. nr. 129/2000 este una limitativă, cu efect direct asupra cel puțin unei categorii de furnizori de cursuri de formare profesională. Ca urmare, se va dispune în sensul anulării pct. 42 alin. (1) teza I din cap. IX al H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal în ceea ce privește sintagma „conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Ca urmare a admiterii cererii introductive de instanță, Curtea urmează a respinge ca neîntemeiată cererea de intervenție în interesul părâtului, cerere formulată de intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor.

Făcând aplicarea dispozițiilor art. 453 din Codul de procedură civilă, reținând culpa procesuală a părâtului, ca și amploarea efectelor actului normativ atacat asupra reclamantei, societate comercială cu peste 40 de puncte de lucru, și activitatea depusă de apărătorul ales în formularea și susținerea cererii, va dispune obligarea părâtului la plata în favoarea reclamantei a sumei de 17.950 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă de timbru și onorariu avocațial.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea formulată de reclamanta A — S.R.L., cu sediul (...) și cu sediul procesual ales la (...), în contradictoriu cu pârâtul Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei nr. 1, sectorul 1, cu datele de comunicare rapidă tel.: 0213143400, fax: 0213181182, e-mail: registratura@gov.ro.

Dispune anularea pct. 42 alin. (1) teza I din cap. IX al H.G. nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal în ceea ce privește sintagma „conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Respinge ca neîntemeiată cererea de intervenție în interesul pârâtului, cerere formulată de intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor, cu sediul în București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, cu datele de comunicare rapidă tel.: 0213199752, fax: 02199735, e-mail: publicinfo@mfinante.gov.ro.

Obligă pârâtul Guvernul României la plata în favoarea reclamantei a sumei de 17.950 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, constând în taxă de timbru și onorariu avocațial.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a fi depusă la Curtea de Apel Târgu Mureș.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, astăzi, 28.07.2022.

Președinte,
XXX

Grefier,
XXX

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

